

и хубавец владика, по име Мелетий. Той имаше и хубав глас което го караше често да пѣе в' черква. Като имах прѣд вид жестокитѣ гонения които бѣх си навлѣкъл поради явната ми враждебност спрямо Неофита и Костака, аз бѣх прѣдпазлив в' Ловеч и явно гледах да бѣдѣ добръ с' Мелетия, но тайничко все си го прѣслѣдвах. Мелетий тоже гледаше да бѣде в' добри отношения с' мене за да му бѣде мирна и нему главата. Той до там искаше да ми се покаже добър, щото ме употрѣбваше за свой секретар да му пишѣ обикновенната кореспонденция. В' Цариград той се сношаваше най вече с' капу-кехаята си, Никомидийский Митрополит, с' когото държеше и интимна кореспонденция която криеше от мене. Тая кореспонденция привлѣче любопитството ми, понеже се сѣщах че в' нея трѣбва да има нѣщо по отношенията на Гръцкитѣ владици изобщо спрямо Българитѣ и аз вардах сгодний случай, който ми ся и прѣдстави, за да турѣ ржка на нея. Частнийт живот на Мелетия не беше твърдѣ от непорочнитѣ. В' Ловеч живѣеше сахатчия един, по име Костаки, който водеше жена из Битоля, нарицаема Мариола. Мелетий беше се влибил в' Мариола и често ходеше да я посѣщава. Костаки, като се догажда каква е работата, нагласява нѣколко Турци и с' тѣх извардва Владиката у дома си и го заключва в' стаята на жена си. Станѣ голѣм скандал. Из Търново дохажда нарочно Митрополитский Протосингел, по име Кара-Кехая, да разгледва работата. Тоя послѣдний, щом пристигна, испрати Мелетия в' Търново, от дѣто го проводиха в' Цариград, и, за да покрие до нѣйде скандал'а, улови се да сѣди гражданитѣ защо сѣдопуснахли да запираат по такъв начин Мелетия.

До когато Мелетий стоеше тѣй затворен, аз се възползувах от случа'я, отидох в' Митрополията и скритом намѣрих тайната му кореспонденция от която зех само десетина писма, които ми се виждаха най любопитни. Повечето от тѣз писма бѣха любовни размѣнени между Мелетия и Мариола, но имаше и едно от Никодимийский в' Цариград Митрополит което съдържаше тайнитѣ наставления на Фенер към Гръцкитѣ владици в' България, как въобще да се отнасят към възраждающий се тогава Българизм и какви срѣдства да употрѣбават в' борбата си против неговото распространѣне. Тѣзи инструкции бѣха олицетворенѣ на Гръцка лукавщина и образец на Византий-